

کامل شدن تصویر

(این نوشتار به وحی الهی است)

ما پروردگار عالم هستی در اینروز خاص که شهریار ولی در آستانه ظهور بسر میبرد نوشتاری را تدوین میکنیم که نشاندهنده کامل شدن تصویری ست که پایان حکومت ملّیان را نوید میدهد. شهریار ما امروز بجای اینکه بخواهد احساس خود را مهار نموده دلش را به صبر بیشتر ترغیب کند از ما درخواستی دارد و آن اینکه اذن بیرون آمدنش را از پرده غیب بدهیم. البته این نهایت میل ماست که هر چه زودتر نجات ملّتی را رقم زنیم که کشورش را در آستانه نابودی بدست حکومت ضحاک زمان میبیند. با احتساب تمامی جوانب این امر، تصمیم ما بر اینست که شهریارمان را در فردای این نوشتار به ظهور خوانیم. عشق پدر و فرزندی با همه جنبه های شگفت انگیزش در بین ما و شهریار ولی موج میزند. هر گاه فرزند از ما خواسته ای داشته باشد بی تردید زمین و زمان را بهم میرسانیم تا آنرا باجرا در آوریم. این در صورتی ست که درخواست ارائه شده در امتداد مشیت ما بوده و بتواند مولد سعادتى باشد. دلهای شما نوع بشر خاصیتی دارند که قادر نیستند با نگرش به آسمان و احتمال بروز طوفان احساس ناراحتی را از خود باز دارند. قلب شهریار اما چنین نیست و اگر احتمال آسیب یا صدمه ای را مشاهده کند در صدد راه چاره برآمده ناراحتی را بدرون خود راه نمیدهد. اجازه دهید برای روشن شدن این فرضیه از شاه فقید مثالی آوریم. در نظر گیرید که اگر شاه با دانستن اینکه بخشی از ملت ایران به خیابانها آمده بر علیه او شعار میدهند ناراحت نمیشد تا چه اندازه این امر غیر عادی جلوه میکرد. شاه نه تنها ناراحت شد بلکه آخرین نطقی را که پیش از کناره گیری از قدرت و ترک مملکت ارائه نمود حاکی از صدای لرزان و ناراحتی عمیق و قلبی این انسان نیک نفس بود. آنچه شهریار ما را متفاوت میسازد داشتن قلبی ست که در تنگناها به ناراحتی و تشویش محل نمیدهد و اگر برای لحظاتی احساسات اینچنینی درگیرش کنند این حالت بسرعت زایل شده شادمانی و شغف باطنی را باز میابد. اکنون که زندگی شهریار دچار چالش گردیده است فرزند همچنان با چهره ای خندان فعالیتهای روزانه را پی میگیرد و از آنچه پیش آمده خم بر ابرو نمیآورد. شهریار ولی را دوست دارید و از اینکه دل

به عشقهای سطحی و گذرا بندید حذر کنید که عاقبت و سرانجامی جز
ناکامی و عسرت ببار نخواهند آورد. عالم اینرا بدانند...